

Алексис Ципрас и Зоран Зајев су обојица дошли на власт на таласу народног незадовољства, обећавајући револуционарне промене у државном, друштвеном, и економском устројству својих земаља, које ће радикално боље изменити квалитет живота својих грађана. Па опет — вероватно најкрупније достигнуће које могу да понуде својим грађанима за сада је један чисто *политички* споразум, који се бави апстрактним питањима идентитета, баштине, и историјског памћења. Овај [споразум, који су Зајев и Ципрас усагласили 12., а потписали 17. јуна](#) ове године, амбициозно претендује на то да оконча вишедеценијски међународни спор, и више од века (македонски националисти би рекли „више од два миленијума“) неповерења, подозрења, и узајамног сумњичења између македонског и грчког народа. Иако овде неће бити времена да се улази у детаље и финесе овог сложеног конфликта, који се у великој мери тиче и српског народа и његових националних интереса, важно је имати на уму да тај спор никако није био оно чиме се у нашим медијима површно и симплификаторски представљао — пука „свађа око имена“. Конфликт око назива грчког „северног суседа“ (како су га деценијама еуфемистички звали у Атини) није био номиналистичка чарка, већ врх леденог брега изузетно комплексног сплета историјских околности, од којих неке заиста имају и своје античке корене, али које се пре свега тичу савремене политичке праксе оснивања нових (древних) нација и народности на Балкану.

Поуке грчко-македонског споразума - грчка упорност и македонско понижење

Пише: Никола Танасић
среда, 20 јун 2018 02:49

СПОГОДБА

КОНЕЧНА СПОГОДБА ЗА РЕШАВАЊЕ НА РАЗЛИКИТЕ ОПИШАНИ ВО РЕЗОЛУЦИИТЕ 817 (1993) И 845 (1993) НА СОВЕТОТ ЗА БЕЗБЕДНОСТ НА ОБЕДИНЕТИТЕ НАЦИИ, ЗА ПРЕСТАНУВАЊЕ НА ВАЖНОСТА НА ПРИВРЕМЕНАТА СПОГОДБА ОД 1995 Г. И ЗА ВОСПОСТАВУВАЊЕ НА СТРАТЕШКО ПАРТНЕРСТВО МЕЃУ СТРАНИТЕ

ПРЕАМБУЛА

Првата страна, Грција („Првата страна“) и Втората страна, која беше примена во Обединетите нации согласно резолуцијата 47/225 од 8 април 1993 г. на Генералното собрание на Обединетите нации (“Втората страна“), заедно именувани како “Страните”,

- **Повикувајќи** се на начелата и целите на Повелбата на Обединетите Нации, Завршниот документ од Хелсинки од 1975 г., релевантните акти на Организацијата за безбедност и соработка во Европа (ОБСЕ) и вредностите и начелата на Совет на Европа,

- **Водени** од духот и начелата на демократијата, почитувањето на човековите права и основни слободи и достоинство,

- **Придржувајќи** се кон одредбите од Повелбата на Обединетите нации и особено оние коишто се однесуваат на обврската на државите во нивните меѓународни односи да се воздржуваат од закана или употреба на сила против територијалниот интегритет или политичката независност на која било држава,

- **Нагласувајќи** ја нивната целосна заложба за начелата за неповредливост на границите и територијалниот интегритет на државите, содржани во Завршниот документ од Хелсинки од 1975 г.,

- **Потврдувајќи** ја постоечката граница меѓу нив како трајна меѓународна граница,

- **Целосно согласни** за потребата од зајакнување на мирот, стабилноста, безбедноста и натамошното унапредување на соработката во Југоисточна Европа,

- **Со желба** да ја зајакнат атмосферата на доверба и добрососедски односи во Регионот и трајно да ги прекинат сите непријателски ставови, коишто би можеле сè уште да опстојуваат и согласувајќи се за потребата од воздржување од иредентизам и ревизионизам во која било форма,

- **Повикувајќи** се на нивната обврска, во согласност со Повелбата на Обединетите нации и меѓународното право, под било каков изговор и во било која форма, да не се мешаат во внатрешните работи и надлежноста на другата Страна,

регионални институции или организации, вклучително и оние поврзани со Европската унија, по предлогот за нејзино пристапување во членство.

9. Одредбите од оваа Спогодба остануваат во сила за неопределен период и се неотповикливи. Не се дозволени никакви измени на одредбите од членот 1, став (3) и (4) од оваа Спогодба.

10. Оваа Спогодба ќе биде регистрирана во Секретаријатот на Обединетите нации во согласност со членот 102 од Повелбата на Обединетите нации, веднаш штом влезе во сила.

ВО СВЕДОШТВО НА ТОА, Страните преку нивните должно овластени претставници, ги потпишаа трите примерока од оваа Конечна Спогодба, на англиски јазик.

Претставник на Првата Страна

Претставник на Втората Страна

ПОСВЕДОЧЕНО, во согласност со Резолуцијата 817 (1993) и Резолуцијата 845 (1993) на Советот за безбедност на ОН

од МЕТЈУ НИМИЦ

Во ...

на

[REDACTED]

Поуке грчко-македонског споразума - грчка упорност и македонско понижење

Пише: Никола Танасић
среда, 20 јун 2018 02:49

Пише: Никола Танасић
среда, 20 јун 2018 02:49

